

[Indenrigsministeren.]

værligt led i sygdomsbekæmpelsen her i landet.

Instituttet bestod efter udvidelsen i 1910 af 2 egentlige laboratorieafdelinger og 2 hjælpeafdelinger. Antallet af afdelinger og ansatte er løbende blevet øget i takt med den stigende aktivitet på instituttet. I 1930 var der således 6 laboratorieafdelinger og 6 hjælpeafdelinger, og antallet af ansatte udgjorde 111. I 1950 havde instituttet 872 ansatte, og antallet af henholdsvis laboratorieafdelinger og hjælpeafdelinger udgjorde 16 og 10.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, består instituttet, der for tiden har ca. 1.300 ansatte, nu af 24 egentlige laboratorieafdelinger samt af 7 klinisk mikrobiologiske afdelinger beliggende på sygehuse uden for selve instituttet. På instituttet er der endvidere 7 serviceafdelinger med tværgående laboratoriefunktioner, hvortil kommer forskellige kontorer, der varetager administrative funktioner og egentlige service- og hjælpefunktioner.

På baggrund af denne udvikling er der efterhånden konstateret et meget påtrængende behov for at styrke den interne faglige koordination af arbejdet i instituttets mange afdelinger. Det er derfor fundet nødvendigt, at det eksisterende enedirektørembede, der hidtil har været besat med en læge, fritages for det administrative arbejde.

I takt med den stærke udvikling på instituttet, der som nævnt nu består af 38 afdelinger og mange kontorer, og som i finansåret 1974-75 budgetterer med driftsudgifter på 98,1 mill. kr. og indtægter på 52,8 mill. kr., er der efterhånden sket en kraftig forøgelse af det administrative arbejde.

Omfanget af dette administrative arbejde samt de fortsat øgede krav til en rationel og økonomisk styring af instituttet sammenholdt med behovet for at frigøre det nuværende direktørembede for administrative funktioner har gjort det naturligt at søge den i dag eksisterende særlige tilsynsordning med instituttet omdannet til en egentlig administrativ direktørstilling. Den eksisterende tilsynsførende institution, der hidtil har været beklædt af et medlem af folketinget, vil samtidig blive nedlagt.

Det i lovforslaget indeholdte forslag om at etablere et tilsynsråd bestående af repræ-

sentanter for sundhedsstyrelsen og indenrigsministeriet skal, som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, ses som et ønske om at udbygge kontakten mellem sundhedsstyrelsen og seruminstitutet med henblik på i videre omfang end hidtil at inddrage instituttet i sundhedsstyrelsens virksomhed i overensstemmelse med instituttets centrale placering i det samlede sundhedsvæsen og samtidig sikre indenrigsministeriet en bedre indsigt i de administrative og økonomiske forhold på instituttet.

Den foreslåede ændring af instituttets ledelsesstruktur, der er udformet med administrationsdepartementets og sundhedsstyrelsens medvirken, tilstræber alene en ajourføring og en styrkelse af instituttets ledelse, og der er ikke hermed tilsigtet nogen ændring af seruminstitutets nuværende virksomhedsområde.

Ændringen af instituttets ledelsesstruktur vil ikke medføre merudgifter for staten, idet det i forbindelse med naturlige afgang — på grund af alder — fra overordnede stillinger vil blive sikret, at den foreslåede udvidelse af ledelsen vil blive holdt inden for det godkendte antal stillinger på instituttet og uden en forøgelse af lønningsudgifterne.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Jeg skal endelig tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse*.

Forslaget omfatter de ændringer i den kommunale styrelseslov, der er nødvendige til gennemførelse af et nyt budget- og regnskabssystem for kommuner og amtskommuner.

Overvejelserne om et nyt kommunalt budget- og regnskabssystem blev indledt i 1968, da resultatet af den nye kommunale inddeling begyndte at aftegne sig, og da den kommunale styrelseslov, der medførte en ligestilling i styrelsesmæssig henseende af samtlige kommuner, var vedtaget.

Det viste sig imidlertid bl.a. af tidsmæssige årsager ikke muligt at gennemføre en reform af budget- og regnskabssystemet allerede pr. 1. april 1970 samtidig med gennemførelsen af inddelingsreformen og byrdefordelingsreformens 1. etape. Desuden ville indførelsen af et nyt budget- og regnskabs-

[Indenrigsministeren.]

system i høj grad have forøget det administrative arbejde, der i forvejen var påført kommunerne ved kildeskattesystemets indførelse pr. 1. januar 1970.

Indenrigsministeriet nedsatte herefter den 26. maj 1970 et udvalg med den opgave at udarbejde forslag til et nyt og mere tidssvarende budget- og regnskabssystem fælles for kommuner og amtskommuner. Udvalgets forslag om udformningen af et sådant system foreligger nu i en betænkning af 15. juli 1974. Udvalget foreslår heri bl.a., at årsbudgettet fremtidig udformes som et totalbudget omfattende drifts-, anlægs- og kapitalposter, og at det gøres til en pligt for kommuner og amtskommuner at udarbejde flerårige budgetoverslag i lighed med de statslige budgetoverslag. En gennemførelse af udvalgets forslag vil endvidere på forskellige punkter betyde en forenkling i forhold til de nu anvendte budget- og regnskabssystemer, især for så vidt angår statusopstillingen.

De foreslåede ændringer vil dels gøre budgettet til et bedre styringsinstrument i kommunernes egen planlægning, dels kunne medvirke til at fremme budgetsamarbejdet mellem staten og kommunerne.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Justitsministeren (Orla Møller):

Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om nordisk vidnepligt*.

Lovforslaget har tidligere været fremsat i oktober 1974, men bortfaldt som følge af folketingsvalget i januar 1975.

Lovforslaget bygger på Nordisk Råds rekommandation nr. 17/1968 angående nordisk vidnepligt.

Lovforslaget tilsigter at øge bevisumiddelbarhed i retsplejen, dvs. bevisførelse direkte for den dømmende ret.

Om hovedpunkterne i forslaget henvises til den tidligere fremsættelse, Folketings-tidende 1974-75, 1. samling, sp. 317.

Tilsvarende lovforslag er fremsat i Norge og Finland. I Sverige er loven vedtaget i november 1974. Under de nordiske forhandlinger er der opnået enighed om at stille imod at sætte lovene i kraft den 1. juli 1975. Jeg håber derfor, at lovforslaget kan gennemføres hurtigt.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Endidere tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om udlevering af lovovertrædere til Finland, Island, Norge og Sverige*.

Lovforslaget har tidligere været fremsat i oktober 1974, men bortfaldt som følge af folketingsvalget i januar 1975.

Lovforslaget bygger på nordiske forhandlinger og er et led i en samlet ændring af den fællesnordiske udleveringslovgivning.

Lovforslaget tilsigter at forenkle behandlingen af visse udleveringssager.

Om hovedpunkterne i forslaget henvises til den tidligere fremsættelse, Folketings-tidende 1974-75, 1. samling, sp. 318.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Desuden tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om offentlighed i forvaltningen*.

Forslaget har tidligere været fremsat i november 1974, men bortfaldt som følge af folketingsvalget i januar 1975.

Forslaget indebærer, at den revision af lov om offentlighed i forvaltningen, som skulle have fundet sted i indeværende folketingsår, udskydes til folketingsåret 1976-77.

Om baggrunden for forslaget henvises til bemærkningerne til lovforslaget og til den tidligere fremsættelse, Folketings-tidende 1974-75, 1. samling, sp. 1599 f.

Idet jeg også i øvrigt tillader mig at henvise til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Endelig har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om mødrehjælpens virksomhed. (Ændring som følge af lov om social bistand)*.

Bistandslovens ikrafttræden den 1. april 1976 medfører, at mødrehjælpsinstitutionerne nedlægges. Det har derfor været nødvendigt at overveje, til hvilke myndigheder mødrehjælpsinstitutionens funktioner skal